

estrany al Consell, mentres el setè presideix la Comissió.

Descentralització d'hospitals

A causa de les radicals mesures d'economia que el pressupost d'Àustria ha hagut de fer en virtut del control de la Societat de les Nacions, s'han hagut de tancar un cert nombre d'hospitals perquè la majoria de llits no estaven sempre ocupats. Degut als nous hospitals fundats als extramurs de Viena de quinze anys ençà, i als nombrosos nous hospitals, ben acondicionats, que s'han construït en les petites ciutats provincials, els malalts i els invàlids no afluïxen a la capital. Ha tingut també el seu efecte la reducció de la població a Àustria, que de 56 milions ha quedat reduïda a 6 i mig.

El Govern ha trobat millor distribuir els malalts per tot el país, conservant els provincials en plena activitat. Aquest règim no té sols avantatges des del punt de vista econòmic, car obliga les autoritats locals a mantenir-los, sinó, que les té per tal que millora la general condició dels metges que viuen fora la capital.

Suara han estat tancats tres hospitals a Viena, i el quart—el conegudíssim *Poliklinik*—està en camí d'ésser reorganitzat; s'està convertint en un hospital per malalts pertanyents a la classe mitja amb escassos recursos. Els seus dispensaris, però, funcionen com sempre.

Per comprendre bé la situació, és d'esmentar que a Viena, fins fa 30 anys, tots els Hospitals eren del Govern, fora d'uns pocs que eren privats, i d'un de caràcter municipal. El sistema d'hospital sostingut per contribucions voluntàries no és conegut a Àustria. Hospitals locals han estat construïts fa poc en petites ciutats pels municipis i a Viena per corporacions privades, però prompte hagueren de demanar l'ajut oficial, especialment des del 1914 al 24.

Ara les condicions han canviat.

El que realment manca no són pas llits, sinó llits especials per tuberculosos. En això també les necessitats de fer economies han impedit l'establiment dels necessaris.

Utilitat de la premsa mèdica

A Turin s'ha celebrat fa poc un Congrés d'Indústries Sanitàries.

Un dels temes més interessants posats a discussió fou el de l'acció de la premsa professional.

Es votà una ordre del dia en la que es remar-

cà el que deu l'indústria a les informacions fetes de tots els progressos; se la recomana com un mitjà insubstituïble de propagar entre els metges les manifestacions i els avenços de la indústria.

El Congrés feu vots per tal que els industrials de les branques sanitàries es persuadeixin de l'enorme importància de la premsa mèdica i li prestin el seu honorat i voluntari ajut, en compensació dels *incommensurables serveis* que aquella pot prestar a la indústria Sanitària.

Sobre l'acció social dels sindicats

Un article de «La Presse Medicale» ha causat gran enrenou en els cercles mèdics i oficials de la nació veïna.

En l'article, firmat per inspectors de Sanitat municipal, es diu que la higiene no té més que fatxada, i que darrera s'amaga un veritable caos. Demés de la manca de mètode i competència, s'hi troben altres tares greus, com són els obstacles infranquejables que oposen les administracions als higienistes, la confusió de funcions amb altres professionals com els arquitectes, la influència dels polítics, etc., ultra que la manca de diner agreuja considerablement el problema, fent gairebé nulla la funció higiènica social.

Els autors es declaren partidaris de la creació d'un Ministeri d'Higiene amb funcions autònomes, dividit en quatre seccions: profilaxia de l'interior, profilaxia de les fronteres, higiene tècnica i higiene administrativa. No més els metges de l'exèrcit i la marina quedarien amb autonomia de les autoritats superiors mèdiques. Per aquest projecte es preveu la creació de personal mèdic exclusivament especialitzat en qüestions d'higiene. I per arribar a la fi es veu la necessitat de reorganitzar en absolut la ensenyança d'aquest important aspecte de la Medicina.

Per arribar a la instauració del nou sistema cal, però, la col·laboració del metge general; es per això que els Sindicats francesos encarriren la seva acció a fer possible un pla en el qual, en la obra social higiènica, tinguin cabuda tots els metges per tal de conseguir la necessària col·laboració a fi d'arribar al màxim profit. Per tal causa és innegable que l'organització oficial de l'higiene pública, en la forma que sigui, és impossible sense intervenció directa dels òrgans més autoritzats de la professió mèdica, que són els Sindicats.